

Met interesse heb ik uw wetsvoorstel en memorie van toelichting gelezen en onderstaand vindt u mijn belangrijkste overwegingen hierover.

In uw aanleiding van de voorgestelde maatregelen, verwijst u naar een aantal OMT adviezen uit het verleden. Deze hebben allen betrekking op conclusies die getrokken zijn n.a.v de zomervakantie periode van 2020. Inmiddels zijn er 8 maanden verstreken en valt te betwisten of conclusies uit deze periode nog relevant zijn of enig raakvlak hebben met de periode waarin wij ons nu bevinden, laat staan voor een periode die in de toekomst ligt.

Na ruim een jaar in de greep van het coronavirus te zijn, met de zeer strenge huidige maatregelen, blijkt uit peilingen en surveys dat steeds meer mensen veel meer moeite hebben met deze strenge maatregelen.

De regels worden zo goed en zo kwaad als dat kan nageleefd, maar het is zwaar. De mindset is niet vergelijkbaar met die van driekwart jaar geleden. Elke mogelijkheid, hoe klein ook, wordt, begrijpelijk, meteen aangegrepen om het leven weer wat glans te geven. En dat is logisch. Mensen zijn sociale wezens, gezelschapsdieren.

Een conclusie over het gedrag van mensen uit een periode waarin het nog een stuk draaglijker en gemakkelijker was om de destijds veel mildere maatregelen op te volgen, hoeft daardoor niet te gelden voor het gedrag van mensen in de huidige en toekomstige periode.

In het OMT advies van 27 oktober 2020 wordt vermeld dat het risico op besmetting met COVID-19 groter is als men (in het buitenland) op vakantie is. De vraag is dan, groter dan wat? Is het risico op besmetting op een familie camping in Frankrijk groter dan in een overvol Vondelpark in Nederland? Cijfers hierover zijn niet bekend, maar logica dicteert dat dit onwaarschijnlijk is.

In datzelfde advies wordt tevens gesproken over geïmporteerde besmettingen uit buitenlandse vakantiebestemmingen. Wie zegt dat na minstens 6 maanden strenge lockdown, vakantie in eigen land minder besmettingen zal opleveren ten opzichte van een vakantie in het buitenland? Het is een utopie om te denken dat mensen enkel in het buitenland de grenzen van wat er nog net wel of net niet kan opzoeken. Dit zien we in deze periode ook gebeuren en dat zal in de komende vakantieperiode niet anders zijn, ook al blijven mensen in eigen land.

Tevens gelden in, zeker de Europese, landen ook landelijke en lokale passende maatregelen. Als deze maatregelen meer of minder streng zijn t.o.v. de Nederlandse maatregelen, dan is dat om een reden. Een land waar een lager besmettingsrisico is, zal mildere maatregelen hanteren en een land waar een hoger besmettingsrisico is, zal strengere maatregelen opleggen. Daarmee blijft het besmettingsrisico in verhouding gelijk en zal dit derhalve geen effect hebben op de Nederlandse besmettingen bij terugkeer naar Nederland.

De conclusie die uit bovenstaande overwegingen getrokken kan worden is dat de huidige wet die voorziet in een vrijwillige quarantaine van 10 dagen na terugkomst uit het buitenland niet noodzakelijk is. Er is geen courant bewijs dat het risico op besmetting tijdens een vakantie of een kort bezoek in het buitenland in de huidige fase van de epidemie hoger is dan dat dit in Nederland zou zijn. Mochten mensen klachten hebben, dan volstaan de normale regels, namelijk dat men thuis blijft bij klachten en men zich laat testen. Om deze reeds bestaande wet dan nog extra te verzwaren naar een verplichte quarantaine, is derhalve totaal overbodig.

Daarbij moet ook in overweging genomen worden dat u het plaatsen in quarantaine in deze wetsaanpassing niet enkel verplicht wilt stellen voor mensen met klachten, maar ook voor gezonde mensen, mensen die een mate van immuniteit hebben doordat ze reeds een besmetting hebben doorgemaakt, alsmede de reeds gevaccineerde mensen. Quarantaine is bedoeld voor mensen die een aantoonbaar direct besmettingsgevaar zijn voor anderen. Gezonde mensen verplicht 10 dagen in quarantaine plaatsen is een onnodige en moreel verwerpelijke maatregel. Daarbij staat de wens om ook reeds gevaccineerde mensen bij terugkomst uit het buitenland verplicht in quarantaine te plaatsen haaks op het beleid dat nu gevoerd wordt om zoveel mogelijk mensen te vaccineren onder het motto "Vaccineren doe je voor jezelf en voor elkaar."

De aanpassing van deze wet zou onderworpen moeten worden aan courant onderzoek, bewezen feiten en relevante risico analyses. Mocht daaruit geconcludeerd worden dat de aanpassing van de wet voldoende basis heeft, dan kan deze enkel aangenomen worden binnen duidelijk na te komen kaders zoals een maximale tijdsduur en onder welke onomstotelijke voorwaarden deze wet weer ontbonden kan worden. Onder geen beding zouden verouderde conclusies uit een andere tijdsperiode geprojecteerd mogen worden op een totaal nieuwe situatie, zoals dat nu het geval is.